

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/634/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113217253
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1113217253.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Blanky Malichovej a JUDr. Maria Dubaňa, v právnej veci navrhovateľa: L. Ľ.K., bytom R. XX, XXX XX R., štátny občan SR, zastúpený: JUDr. Zoltán Valentovič, bytom Pod Rovnicami 5, 841 05 Bratislava, proti odporcovi: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00 151 700, so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, o zaplatenie 18 705,71 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 27.7.2015, č.k. 4C 98/2013-188 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 21.9.2015, č.k. 4C/98/2013-201, jednohlasne (pomerom hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi sa **n e p r i z n á v a** náhrada trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

V napadnutom rozsudku súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 18 705,71 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 18 705,71 eur od 1.6.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 1.122 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol.

Rozhodnutie právne odôvodnil § 788 ods.1, § 797 ods.1,2,3, § 806, § 799 ods.2 zák.č. 40/1964 Zb. (ďalej „Obč. zákonník“), čl. III, XI bod 6 písm. a/, čl. XII bod 1 písm. a/ Všeobecných poisťných podmienok (ďalej „VPP,“) a vecne tým, že z vykonaného dokazovania mal preukázané, že Poistnou zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 30.9.2011 si navrhovateľ (ako poistený) s odporcom (ako poisťovňou) dojednal poistenie finančnej straty (Moje auto - KASKO poistenie) na vozidlo V. I. H., EČV: R. XXX V. s obstarávacou cenou vozidla 20 939 eur, na dobu neurčitú, s ročným poistným 1 153 eur, s polročným platením poistného vo výške 683,29 eur, ktoré navrhovateľ zaplatil dňa 12.10.2011. Navrhovateľ dňa 2.1.2012 nahlásil odporcovi škodovú udalosť, ktorá podľa záznamu Okresného riaditeľstva PZ v Dunajskej Stredě zo dňa 3.1.2012 o preverení oznámenia sa stala dňa 3.1.2012 v čase o 20.35 hod na úseku B. R. - C. v súvislosti s vozidlom V. H. EČV: R. XXX V., ktoré viedol M. A.. Odporca oznámil navrhovateľovi listom zo dňa 11.1.2012, že škodu bude likvidovať ako totálnu škodu s odpočtom zvyškov vozidla, listom zo dňa 13.1.2012 mu oznámil, že poskytuje možnosť odpredaja použiteľných zvyškov. Po prijatí podnetu NBS (oznámenie zo dňa 15.3.2012) odporca oznámil navrhovateľovi listom zo dňa 16.5.2012, že mu nevzniká povinnosť plniť (podľa čl. XI bod 6 písm. a/ VPP), nakoľko šetrením sa preukázalo, že ku vzniku škodovej udalosti nedošlo tak, ako to bolo deklarované jej účastníkmi.

Uvedené skutočnosti neboli medzi účastníkmi sporné. Spornou bola otázka oprávnenosti odporcu zamietnuť poistné plnenie. V prejednávanej prípadе vychádzajú z vykonaného

dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru o dôvodnosti návrhu. Konštatoval, že zo stanoviska odporcu zo dňa 30.3.2012 a z výsluchu svedka B. L. R., bývalého zamestnanca odporcu, ktorý predmetné stanovisko vypracoval vyplynulo, že odporca pri šetrení poisťnej udalosti a jej vyhodnotení vychádzal z údajov, ktoré nahlásil vodič vozidla pri telefonickom rozhovore s poisťovňou ako aj z údajov zdokumentovaných políciou. Do úvahy vzal predovšetkým tri faktory - rýchlosť vozidla, korekciu volantom a intenzívne brzdenie. Porovnal pritom údaje, ktoré vyplynuli z telefonického rozhovoru s vodičom poškodeného vozidla s dokumentáciou polície a vyvodil, že informácie vodiča nekorešponujú s výsledkami priebehu a následkov škodovej udalosti, a teda sú technicky neprijateľné. Podľa vyhodnotenia technických údajov z fotodokumentácie polície totiž vyplynulo, že vodič nemohol ísť rýchlosťou 70 km/h, pred zrážkou nebrzdil ani nevykonal korekciu volantom tak, ako to uviedol v telefonickom rozhovore. Súd prvého stupňa po vyhodnotení audiozáznamu rozhovoru konštatoval, že v telefonickom rozhovore vodič najprv samostatne opísal priebeh nehody a až následne na otázky kladené likvidátorom odporcu uviedol uvedené informácie. Podľa názoru súdu prvého stupňa však takéto subjektívne hodnotenia vodičom vozidla nemožno brať ako podklad pre následné zamietnutie poisťného plnenia, zvlášť, keď z výpovede vodiča jednoznačne vyplývajú aj ďalšie informácie, ako napr., že "išlo o zlomok sekundy", "po opustení vozovky ho odhodilo", ktoré nasvedčujú tomu, že vodič si plne neuvedomoval, čo sa vlastne udialo a akým spôsobom konal. Uvedené vyplýva aj zo spôsobu, akým odpovedal na cielene kladené otázky likvidátora, ktorý nepôsobí presvedčivo a jednoznačne. Napokon, aj zo Znaleckého posudku č. XX/XXXX vypracovaného na objednávku navrhovateľa znalcom L.Í. K. vyplýva, že vodič nemohol ísť deklarovanou rýchlosťou, čo navrhovateľ v konaní ani nepopieral. Zároveň je potrebné brať do úvahy aj časový odstup vykonania telefonického rozhovoru od vzniku škodovej udalosti, a teda aj z tohto pohľadu možné skreslenie údajov o nehode zo strany vodiča. Podľa názoru súdu prvého stupňa nie je možné takýmto spôsobom získanú subjektívnu výpoveď vodiča vozidla podradiť pod čl. XI bod 6 Všeobecných poisťných podmienok, a teda na mieste odporcu postupovať tak, že na základe uvedeného zamietne poisťné plnenie. Zároveň považoval za potrebné skonštatovať, že v danom prípade okolnosti nenasvedčujú ani úmyselnému konaniu vodiča vzhľadom na nebezpečenstvo vyplývajúce z nehody na danom úseku (vysoký nameraný sklon terénu, rýchlosť, pri ktorej boli aktivované airbagy).

Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa návrhu navrhovateľa vyhovel a okrem istiny vo výške 18 705,71 eur (ktorú odporca nerozporoval a ktorá predstavuje obstarávaciu cenu vozidla, z ktorej bola odpočítaná cena zvyškov a polročné poisťné) zaviazal odporcu aj na zaplatenie úrokov z omeškania, nakoľko sa dostal s plnením peňažného dlhu do omeškania (§ 517 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1997 Z.z.) vo výške 9% ročne odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15-tich dní od ukončenia šetrenia poisťnej udalosti (podľa § 797 ods. 3 Obč. zákonníka. Vo vyššej časti uplatňovaného úroku z omeškania návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 zák.č. 99/1963 Zb. v platnom znení (ďalej „O. s. p.“) a plne úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania voči odporcovi, ktorý vo veci úspech nemal v celkovej výške 1 122 eur za zaplatený súdny poplatok za návrh na začatie konania.

Proti prisudzujúcemu výroku rozhodnutia podal v zákonnej lehote odvolanie odporca namietajúc, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Podľa názoru odvolateľa súd prvého stupňa vychádzal z mylne vyloženého skutkového stavu, na ktorý navyše aplikoval nesprávne vyloženú právnu normu a jeho celkové zdôvodnenie nie je možné považovať za dostatočné. Odhliadnuc od nedostatkov, ktoré proti Znaleckému posudku č. XX/XXXX zo dňa 31.8.2014 namietal v rámci súdneho konania, znalec sa v žiadnom ohľade nezaobrá posúdením rýchlosti, ktorou poistené vozidlo malo prechádzať daným úsekom bezprostredne pred dopravnou nehodou. Súdom prvého stupňa konštatované skutkové zistenia o nebrzdení vodiča pred zrážkou a o tom, že vodič nemohol ísť deklarovanou rýchlosťou nemožno považovať za pravdivé a tieto spôsobujú zmätočnosť odôvodnenia, nakoľko nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Za najväčšie pochybenie považoval odvolateľ hodnotenie dôkazu - audiozáznamu výpovede D. A. ohľadom okolností vzniku a priebehu dopravnej nehody, a to ako samostatne, tak vzhľadom k ostatným dôkazom. Pri uzatváraní poisťnej zmluvy bol navrhovateľ oboznámený s existenciou práva odporcu zamietnuť vyplatenie poisťného plnenia v prípade, ak navrhovateľ alebo ním poverená osoba vozidlo viesť, uvedie nepravdivé alebo neúplné podstatné skutočnosti ohľadom vzniku alebo priebehu poisťnej udalosti, pričom pohnútkou nie

je rozhodujúca. Odvolateľ uviedol že považuje za absolútne minimum, ktoré je možné spravodlivo žiadať od poisťníka, poisteného alebo oprávnenej osoby v zmysle VPP požadovať, aby na požiadanie odporcovi pravdivo uviedli okolnosti škodovej udalosti, ktoré mali možnosť vnímať a pritom sa zdržať akýchkoľvek výmyslov a nepravd.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že D.. A. ako oprávnená osoba v zmysle VPP uviedla pri šetrení nahlásenej škodovej udalosti minimálne tri okolnosti dopravnej nehody, ktoré sa neskôr ukázali ako nepravdivé, a to jeho tvrdenie o tom, že poistené vozidlo viedol bezprostredne pred nehodou rýchlosťou medzi 70 a 80 km/hod (počiatočná rýchlosť nehodového deja musela byť takmer o polovicu nižšia), že sa snažil o korekciu smeru vozidla počas nehodového deja (nepravdivosť tohto tvrdenia nepriamo potvrdzuje aj Znalecký posudok č. XX/XXXX) a o tom, že vozidlo nebolo pred nehodou vizuálne poškodené (podľa odborného stanoviska pri dopravnej nehode nemohlo dôjsť k poškodeniu zadnej bočnice pri pravom zadnom svetle a samotného zadného pravého svetla). Odvolateľ v tejto súvislosti poukázal na okolnosť uvádzanú v závere Odborného stanoviska ako aj p. B.. L. R. v rámci výpovede na pojednávaní konanom dňa 9.3.2015, a to že podmienky dopravnej nehody umožňovali p. A. objektívne reagovať na vzniknutú situáciu korekciou smeru pohybu poisteného vozidla ešte pred nárazom a vznikom škody. Výpoveď p. A. si vo svojom celku nijakým spôsobom neodporuje, nenachádzajú sa v nej protichodné tvrdenia ani zjavné nezmysly. Za nepresvedčivú alebo nejednoznačnú ju je možné označiť až v súbežnom hodnotení s ostatnými skutkovými zisteniami dopravnej nehody, ktoré ale až následne preukazujú určité tvrdenia p. A. za nepravdivé, resp. že k opisovaným skutočnostiam nemohlo dôjsť. Vo vzťahu k telefonátu p. A. konštatoval, že odstup 2-3 mesiacov od nehody nemôže mať zásadnejší vplyv na pamäť účastníka, zo strany odvolateľa sa nejednalo o tzv. prepadový telefonát, p. A. odpovedal pohotovo a v jeho odpovediach nie je možné badať neistotu alebo pochybnosti o uvádzaných skutočnostiach. Nepovažujú za reálne, aby niektorý vodič viedol motorové vozidlo rýchlosťou 50 km/hod., pričom sám by bol vnútorne presvedčený, že jazdí rýchlosťou 80 km/hod. I keď p. A. prvotne neporozumel položenej otázke, po jej vyjasnení sám a spontánne uviedol, že sa nažil vozidlo vybalancovať a dostať späť na vozovku a sám spontánne uviedol dôvod, pre ktorý sa mu tento manéver nemal podariť. Zamestnanec odporcu vykonávajúci rozhovor nevytváral žiadnym spôsobom na p. A. nátlak, aby tento vypovedal určitým spôsobom. Na základe uvedeného odvolateľ žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil a návrh zamietol, alternatívne aby napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu stručne konštatoval, že sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa a s dôvodmi, na základe ktorých predmetné rozhodnutie vydal; v písomnom podaní sa nevyjadroval k podstatným a zásadným odvolacím dôvodom, ktorými odporca odôvodnil svoje odvolanie.

Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2) keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nejednalo sa o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, vo veci súd prvého stupňa nerozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je podané dôvodne. Súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti uplatneného návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite a dostatočne odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd ako prvoradé konštatuje, že viazanosť rozsahom a dôvodmi odvolania vyplýva pre odvolací súd z § 212 ods. 1, 2 O.s.p.. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvavej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 212 ods. 2 vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Treba zdôrazniť, že ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom

dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Vychádzajúc z uvedeného bol predmetom odvolacieho prieskumu výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 18 705,71 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 18 705,71 eur od 1.6.2012 do zaplataenia a závislý výrok o náhrade trov konania.

Podľa § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka poistnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

Podľa § 797 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na plnenie má, pokiaľ nie je v tomto zákone alebo v poistných podmienkach ustanovené inak, ten, na ktorého majetok, život alebo zdravie, alebo na ktorého zodpovednosť za škody sa poistenie vzťahuje (poistený).

Podľa § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na plnenie vznikne, ak nastane skutočnosť, s ktorou je spojený vznik povinnosti poisťiteľa plniť (poistná udalosť).

Podľa § 797 ods. 3 Občianskeho zákonníka plnenie je splatné do pätnástich dní, len čo poisťiteľ skončil vyšetrenie potrebné na zistenie rozsahu povinnosti poisťiteľa plniť. Vyšetrenie sa musí vykonať bez zbytočného odkladu; ak sa nemôže skončiť do jedného mesiaca po tom, keď sa poisťiteľ o poistnej udalosti dozvedel, je poisťiteľ povinný poskytnúť poistenému na požiadanie primeraný preddavok.

Podľa § 806 Občianskeho zákonníka z poistenia majetku má poistený právo, aby mu bolo poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poistných podmienok, ak sa poistná udalosť týka veci, na ktorú sa poistenie vzťahuje.

Podľa § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka kto má právo na plnenie, je povinný bez zbytočného odkladu poisťiteľovi písomne oznámiť, že nastala poistná udalosť, dať pravdivé vysvetlenie o jej vzniku a rozsahu jej následkov a predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada. Poistné podmienky mu môžu uložiť aj ďalšie povinnosti.

Podľa čl. III Všeobecných poistných podmienok (ďalej len "VPP"), je poistnou udalosťou akákoľvek nepredvídaná a náhodná škodová udalosť, s ktorou je podľa týchto VPP spojená povinnosť poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie.

Podľa čl. XI, bod 6, písm. a) VPP je poisťovateľ oprávnený zamietnuť poistné plnenie, ak poisťník, poistený alebo oprávnená osoba nepravdivo alebo neúplne uvedie podstatné skutočnosti, týkajúce sa vzniku a priebehu poistnej udalosti.

Podľa čl. XII, bod 1, písm. a) VPP sa poistenie nevzťahuje na škody spôsobené úmyselným konaním poisťníka alebo poisteného alebo oprávnenej osoby alebo osoby konajúcej na podnet niektorej z týchto osôb.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

S poukazom na citované ustanovenie, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, sa odvolací súd nezistiac v postupe súdu prvého stupňa z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa napadnutého rozsudku prvostupňového súdu v časti napadnutej odvolaním, v ktorom súd prvého stupňa podrobne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o uplatnenom nároku podstatný význam, ktoré odvolateľ čiastočne zopakoval v odvolaní podanom proti rozsudku; z uvedeného dôvodu, osvojac si dôvody napadnutého rozhodnutia, odvolací súd využíva možnosť danú mu ust. § 219 ods.2 O.s.p. na vypracovanie tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia.

K doplneniu dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti napadnutej odvolaním a v záujme dôsledného vyporiadania sa s odvolacími námietkami odvolací súd udáva nasledovné.

K tej časti odvolania, v ktorej odporca súdu prvého stupňa vytýka, že jeho rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené, odvolací súd uvádza, že judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) považuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia za tzv. inú vadu konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ktorá prípustnosť dovolania nezakladá. Správnosť takého nazerania na právne dôsledky nepreskúmateľnosti potvrdzujú tiež rozhodnutia ústavného súdu o sťažnostiach proti tým rozhodnutiam najvyššieho súdu, ktoré zotrvali na právnych záveroch súladných s R 111/1998 (viď najmä aktuálne rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015 a III. ÚS 288/2015). Iba výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“ (viď Stanovisko občianskoprávneho kolégia NS SR zo dňa 3. decembra 2015 publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2016). Uvedené závery je možné aplikovať aj na odvolacie konanie (§ 212 ods. 3, § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

Odvolací súd konštatuje, že obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad pozeralo ako na konanie zaťažené tzv. inou vadou konania, resp. na prípad, v ktorom postupom súdu prvého stupňa bola odňatá možnosť účastníka konať pred súdom. Odvolaním napadnuté rozhodnutie uvádza skutkový stav, ktorý považoval súd prvého stupňa za rozhodujúci, stanoviská procesných strán k prerokovanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, z ktorých vyvodil svoje právne názory vysvetlené v odôvodnení.

K odporcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p. (t. j., že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O. s. p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 133 až § 135 O. s. p.. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený. Rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovenia § 133 až § 135 O. s. p. alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

Účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnuté pre rozhodnutie vo veci (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Každého z účastníkov teda zaťažuje dôkazné bremeno preukázania svojich tvrdení pod následkom neunesenia dôkazného bremena. Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.). Dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania, v návrhu, vo vyjadrení k nemu, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v návrhu a vo vyjadrení odporcu. V sporovom konaní platí dispozičná a prejednacia zásada. Účastníci (na oboch procesných stranách) sú v ňom povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti a označia dôkazné prostriedky (§ 101 ods.1 O.s.p.). Súd ale nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nemusí vykonať všetky navrhované

dôkazy. Posúdenie návrhov na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 120 ods.1 O.s. p.) a nie účastníkov konania.

Podľa § 132 O.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho čo uviedli účastníci. Dôkazmi v zmysle cit. ustanovenia sa rozumejú všetky správy o rozhodných skutočnostiach, získané tak v občianskom súdnom konaní, ako aj mimo neho. Záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. V danej veci odvolateľ namietal vyhodnotenie dokazovania vykonaného vo vzťahu k posúdeniu naplneniu podmienok pre aplikáciu čl. XI bod 6 písm. a/ VPP, kedy dôvodom zamietnutia poisťného plnenia zo strany odporcu (poisťovne) bola skutočnosť, že p. A. ako oprávnená osoba v zmysle VPP uviedla pri šetrení nahlásenej škodovej udalosti nepravdivé okolnosti.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu vrátane zvukového záznamu telefonického rozhovoru medzi zamestnancom poisťovne a p. A. zachytenom na CD nosiči zhoduje s názorom súdu prvého stupňa o tom, že informácie udávané vodičom motorového vozidla, ktorý viedol vozidlo v čase škodovej udalosti o detailoch škodovej udalosti (rýchlosti vozidla v čase nehody, mechanizmu jeho jazdy v momente vzniku nehody a bezprostredne po nej) sú plne logicky a pochopiteľne ovplyvnené subjektívnym vnímaním vodiča, a tieto nie je možné podriaďiť pod režim čl. XI bod 6 VPP. Je treba uvedomiť si, že moment nehody spravidla znamená časový okamih (zlomok sekundy), kedy vodičove subjektívne vnímanie momentu pred nehodou, priebehu nehody a momentu bezprostredne po nehode nemusí zodpovedať objektívnym okolnostiam sprevádzajúcim nehodový dej. Navyše šetrenie o tom, či vozidlo nevykazovalo pred nehodou známky viditeľného poškodenia malo byť za situácie, kedy vodič (p. A.) v priebehu rozhovoru jasne uviedol, že sa jednalo o vozidlo požičané za účelom prevezenia vecí a na druhej strane pravdivo uviedol smer nárazu a hrubý rozsah poškodenia vozidla, smerované na držiteľa vozidla. V uvedenom kontexte sa uvedená otázka položená p. A. môže javiť ako otázka účelovo smerovaná k získaniu informácií, ktoré sa môžu v budúcnosti prejaviť ako informácie nepravdivé. Odvolací súd ďalej konštatuje, že bez významu v danej veci nie je ani časový odstup telefonického šetrenia poisťnej udalosti od nehody, keď z obsahu telefonického záznamu vyplýva, že p. A. si už nevedel presne spomenúť ani na dátum a ani na presný čas nehody. Nie je možné zhodnúť sa ani s tvrdením odporcu o „spontánnosti“, výpovede p. A., keď z zvukového záznamu vyplýva, že p. A. „spontánne“, opísal priebeh škodovej udalosti veľmi stručne a po zvyšok rozhovoru už len reagoval na otázky kladené zamestnancom odporcu, ktoré mu všetky neboli vždy na prvé počutie jasné. Je treba sa zhodnúť i s názorom súdu prvého stupňa o tom, že okolnosti prejednávaneho prípadu zisteného z vykonaného dokazovania (sklon terénu, rýchlosť vodiča, pri ktorej boli aktivované airbagy) nenasvedčujú ani úmyselnému konaniu vodiča a možnosti použitia čl. XII bod 1 písm. a/ VPP odporcom pri likvidovaní poisťnej udalosti.

K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanom prípade, v ktorom konajúci prvostupňový súd zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, namietaná vada konania nebola odvolacím súdom zistená.

Na základe uvedeného, odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti napadnutej odvolaním (vrátane vecne a právne správneho výroku týkajúceho sa uplatneného príslušenstva a výroku o trovách konania priznaných podľa § 142 ods.1 O.s.p.), podľa § 219 ods.1,2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a ich náhradu úspešnému navrhovateľovi nepriznal, pretože tento si ich v odvolacom konaní neuplatnil a z obsahu spisu nevyplýva, že by mu trovy odvolacieho konania vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.